

Koyil Mani

கோயில் மணி

The Newsletter of
Hindu Ahlaya Sangam Qld Inc.
PO. Box 77, Mt Ommaney QLD 4074 Australia

Jan/Feb/March/April/May 2018
Issue 7

Om Saravanabavaya Namaha

Sri Selva Vinayakar Koyil

4915-4923 Mt Lindesay Hwy, South Maclean,

QLD 4280 AUSTRALIA. Tel: (07) 5547 7302

Message from the President

On behalf of the Management Committee of the Sri Selva Vinayakar Temple, I would like to sincerely thank the volunteers for their endless support and goodwill which is the driving force for the temple thriving and reaching new heights of divinity.

As many of you are aware, the third annual festival (Varusha Mahotsavam) of the Sri Selva Vinayakar Temple was held from 6 April 2018 to 16 April 2018. By all accounts from the devotees and visitors, it was a great success. I wish to thank all the group coordinators, devotees, volunteers and sponsors for their wholehearted efforts and dedication to make this Varusha Mahotsavam a pious and enjoyable occasion.

We are grateful to have two highly qualified Priests (Santhan Kurukkal and Eeswaran Kurukkal) to conduct the rituals in and around the temple. I have had several compliments from many devotees praising the devotion of the priests and the quality of archana's and services to the Lord.

Due to such high volumes of devotees attending the temple since the commencement of this committee's management, we have had concerns regarding safety when cars are stopped on Mt Lindsay Highway to turn right into Casuarina St. We have subsequently held meetings with the Minister for Transport to canvas for the construction of a service road to the Temple to ensure utmost safety to devotees and all road users. I am pleased to announce that our effort has been successful and the State Government has allocated \$14M to build traffic lights at the Crest Road and Mt Lindesay Highway intersection and build a service road between Crest Road and Casuarina Street which will come right up to the Temple Entrance. The project is expected to be completed in late 2020. Once the project is completed, vehicle entry into Casuarina Street from Mount Lindesay Highway will be closed.

The current committee assumed office in December 2015 and from our commencement, superannuation to all the temple employees have been paid. Disappointingly, the previous committee had not paid the superannuation contribution to the Indian and local workers from 2012 to 2015 and we, as the current committee, were not provided with documentation from the previous management with regards to these arrears, which added up to \$63,710.40 in total. The Australian Tax Office has sent a demand letter in November 2017 with an additional penalty of \$41,411.72 requesting a total of \$105,122.12 be paid. We have paid \$14,500 of these arrears to date.

It is with much satisfaction that I wish to announce that this committee has paid the required interest and \$292,000 of the \$300,000 bank loan entered by the previous committee and as a result we have managed to lower the interest paid to the bank substantially. We have paid one personal lender in full and another \$30,000. We will continue repay further personal loans after authentication totalling \$250,000 entered by the previous committee.

Regrettably, the current sewerage scheme built by the previous committee has a capacity to service a maximum of 50 persons per day, which is grossly inadequate for temple of this size and has led to untreated sewage flowing into the environment. The council has instructed HASQ to augment the sewerage scheme immediately and write a report on how HASQ is going to manage the sewerage disposal during big festivals. This project is estimated to cost between \$80,000 and \$90,000.

Another issue from the previous committee that we are attempting to solve, is that the construction of the exhaust fans which was contracted to a private company was not paid. This is despite the contractor having commenced the project in good faith due to its urgency as the duct had to be installed before the ceiling was built. This unpaid debt brought this project to a halt and the contractor had returned the custom made items to Melbourne. As the contractor was going ahead with legal proceeding against HASQ for debt collection, the current committee had to pay \$9,000 that was owed to the contractor for works completed, and have been negotiating with the contractor to complete the job. Although it has been very difficult to convince the contractor to return to work due to ill trust from the previous committee, we will continue to discuss with the contractor to complete the works.

Recently we have embarked on a project to raise funds to build a Chariot (Ther) for Sri Selva Vinayakar. One generous devotee has donated \$25,000 towards this fund and we have raised close to \$30,000. We estimate a total cost of \$125,000 to construct the Chariot overseas, freight to Brisbane, assemble it here and build a shelter for the Chariot (on temple premises). Devotees who wish to donate towards this fund, please contact the management committee or the volunteers at the temple counter services.

We have a long-term vision to build a Retirement village for Hindu Seniors in close proximity to the temple. We would like to buy land close to the temple for this project and will set up a dedicated separate account for this purpose and publish the details in the coming weeks. We humbly seek support from the wider Hindu Community to allow this dream to come to fruition.

We are paying bills for large electricity usage and we wish to install solar panels on the roof to cut cost on power supply. Devotees are encouraged to help us on this project.

We are also conducting free religious and bhajan classes for children aged between 4 and 12 yrs. under the guidance of dedicated and qualified teachers. They are held on the first and third Sundays of each month in the temple from 10.30 am to 12 noon. Please contact Surendra on 0407 753 991 for registration.

Other projects that are underway or are on the horizon, include:

1. Making the kitchen vermin proof,
2. Installation of a wider gate and upgrade to the access road to the temple inside the premises (for which the estimated cost is approximately \$40,000),

3. Establishing a "Nandavanam" on Temple land, where flowering plants can be grown for the supply of flowers for temple usage,
4. We would also like to provide accommodation for the second Priest on temple land he is currently housed in accommodation in Jimboomba.

If you can assist with monetary or raw material donations, time or labour or in any other way, please contact any committee member to assist with these projects.

I would like to mention that there are exceptionally positive comments on Google reviews by the devotees and visitors to the Temple since our management committee commenced, which is a testament to the hard work done by devotees, volunteers and this Management Committee. We, your current Management Committee, have been elected to serve the community and if you have any comments to improve the temple, kindly contact any of the management committee members. This is a temple built for the Hindu Community and all are welcome to be part of our divine journey.

I convey my personal appreciation to the Management Committee members who have given me guidance and supported all the religious activities, temple programs and important projects. I am enjoying the great company of many volunteers who passionately engage in service at the temple. It is truly inspiring to see their dedication to the prosperity of the temple.

I wish to mention that the current committee has spent close to \$500,000 on capital works to complete the temple building and associated works detailed below,

1. Completed the main temple building to required standards and obtain occupancy certificate.
2. Completed installing most of the uninstalled statues in and outside the temple.
3. Completed building the front car park
4. Completed building the outside veedhi.
5. Completed tiling the temple floor.
6. Completed installing the transformer, switch-board and temple Veedhi lights. This has saved the cost of hiring generators for lighting.
7. Completed painting inside and outside of the temple.
8. Upgraded the kitchen and obtained licence with a rating of 4 out of 5 stars. Obtaining this rating is generally considered to be very difficult.
9. Completed the toilet block extension complying with local council regulations and obtained the necessary approval and certificate of completion. It is of note that this unauthorised, unapproved was originally built by the previous committee without required approvals from the council.
10. Completed landscaping and planting trees as part of the approval process to occupy the building.
11. Built cabinets inside the temple including Madapalli to store temple items.
12. Built counter table (by volunteers).

13. Repaired and commissioned the temple floor heating.

14. Repaired/Relayed roof rain water pipes and the rain water tank received water.

On a negative note, it is saddening to learn that some members in the community are sending false petitions to the Council on several issues regularly. These are not only of nuisance value, but also take up a lot of our time and energy, which could be better spent on service to the Lord and devotees. I pray to Almighty Lord Selva Vinayakar (Lord Ganesha) to forgive them and show them a good path.

I would like to mention that current committee has done yeoman service to the temple and will continue to serve the Almighty and the community. Again, unfortunately, it has come to our attention that false information has been circulated in the community by some of the previous committee members. We urge you to kindly ignore this.

Let me finish this message by thanking the volunteers and the devotees who have praised the spiritually soothing divine atmosphere at the temple, continue to dedicate their time and effort to the temple and have personally pledged their continuing support.

Muttiah Surendra

President

26 June 2018.

NALLUR KANDASWAMY TEMPLE

Treasurer's Report

Hindu Ahlaya Sangam Of QLD

Receipts and Payments for the 5 Months to end of May 2018

Opening Cash book Balance as at 01/01/2018	\$32,542
Add : Total Receipts for the Period	\$343,694
	\$376,236
Less Payments	
Operating Expenses	\$145,834
Capital Payments	\$20,070
Creditors	\$33,797
Loan Repayments	\$140,000
Total Payments	\$339,700
Balance as at 31/05/2018	\$36,536

Koyil Mani

Issue 7 Publication of Hindu Ahlaya Sangam Qld Inc Jan/Feb/Mar/Apr/May 2018

=====

Temples are centres of discipline, where the aspirant is guided step by step to attain a vision of the truth. They are schools for the training of the spirits, academies for the promotion of scriptural studies, institutes of super- science, and laboratories for the testing of the values of life. They are hospitals for the treatment and cure not only of the “birth-death disease”, which has persisted in the individual for ages, but even the much more patent “mental disorders” that trouble those who do not know the secret of acquiring peace. Temples are gymnasia where people are reconditioned and their hesitant faith,

waning conviction, and upsurging egoism are all cured. Temples are mirrors that reflect aesthetic standards and achievements.

The purpose of the temple is to awaken the divinity in humanity (*Madhavathwa* in *manavathwa*), inducing people to believe that the physical frames in which they live are themselves houses of God. *Kayamaye koyil*. Therefore, all the formalities, rites, and rituals of the temple emphasise and cultivate the spiritual (*brahma – jnana*) that the individual (*Jivi*) is just a mighty ocean of God.

Hindu temples, in accordance with Saiva Aghmas were structured so as to embody the dynamic emanation of **spiritual power**, and the Saiva saints who were **power-carriers** gave active guidance to the common people on the modes of religious practices which would develop relationship of man (*pasu*) with God (*pathi*).

In Thamilakam, temple worship replaced Vedic sacrificial rites. What had to be offered in sacrifice was not an animal but the soul – **man's egoism (*ahankaram*)**. The offering of fruits and flowers, milk and incense, *neivedhyam*, prostration before the sanctum sanctorum, singing His praises signified the surrender of one's self as sacrifice. Self-sacrifice was regarded as the pivotal point of worship by the Nayanmaars.

Temple worship was hailed as an unerring way to the people at large to work out their liberation from the fetters of triple defilement- (*Mummalam*). They are the effect of deeds – (*Karma malam*), delusion of believing what is unreal to be real – (*Maya Malam*), and the inherent dominance of “I and Mine” – (*Aanava Malam*). **Besides, temple worship promoted a loving dialogue between man and man and regulated selfless service for the common good of the community.**

Saint Appar demonstrated by his many acts of lowly service in the temple precincts that the Saiva community should cultivate the **spirit of sacrifice, love and service** as offered to the Lord whose patronage they enjoyed in temples located in their region. In his famous hymn - “*Nilai perumar ennuthiyel nenje Nee Vaa*”

O Mind, if you yearn to be in everlasting peace,

Come and worship our Lord daily at His Temple

Appar Adigal addresses the mind to follow the code of regular worship in the temple- “*Nithalum Em piranudiya Koil pukku*”. He insists that the worshippers should be engaged in cleaning the precincts, decorating the entrances with artistic *Kolam* designs, making flower garlands to adorn the deity, singing hymns of praise and prostrating in full surrender

in front of the inner shrine, there by establishing a rapport between the worshipper and the worshipped.

Nayanmaars made the Hindu temples great **reservoirs of spiritual power and harmony**, and effected many miraculous cures in these abodes of divine radiation, where serene peace and profound fraternity prevailed at all times.

The holy responsibility of the priest (*Archaghar*), that of the worshipper (*Archaka*), and those in charge of temple administration (*Dharma Karthas*) all must be aware of the purpose of temples, and carry out temple rites and promote faith (*Sraddtha*) and devotion (*Bhakthi*) more than any other things. Temples exist for the progress and welfare of humanity.

Editor: T. Sivanathan

யாருக்கு சொர்க்கம் கிடைக்கும்?

ஒரு முனிவரும், சீடரும் நதியைக் கடக்க படகுக்காக காத்திருந்தனர். அப்போது, ஒரு தாசி வந்தாள். அவளும் நதியைக் கடக்க வந்தவளே. அவளிடம் பேச்சுக் கொடுத்த முனிவர், அவள் செய்யும் தொழிலைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார்.

“பெண்ணே... இழிந்த தொழில் செய்யும் நீ, நாங்கள் பயணம் செய்ய இருக்கும் படகில் ஏறாதே. உன் காற்று பட்டாலே பாவம் தொற்றிக் கொள்ளும். வேறு படகில் வா...” என்றார். அவள் வருத்தத்துடன் ஒதுங்கி நின்று கொண்டாள். நிர்ப்பந்தம் காரணமாக அந்தத் தொழில் செய்கிறாள் என்பது, அவருக்கு தெரியாது. படகு வந்தது.

முனிவரும், சீடரும் ஏறிக் கொள்ள, கிளம்பி விட்டது. வருந்திய நிலையில் நின்ற அந்தப் பெண்ணுக்கு நெஞ்சு வலி ஏற்பட்டது. உடனே அவள் இறந்து போனாள். முனிவர் சென்ற படகு கவிழ, நீச்சல் தெரிந்த சீடரும், படகுக்காரனும் தப்பி விட்டனர். முனிவர் இறந்தார். முனிவரும், இறந்த பெண்ணும் எமனுலகம் சென்று, ஒரே இடத்தில் நின்றனர். வாசல் திறக்கப்பட்டதும், நரக வாசல் வழியாக முனிவரும், சொர்க்க வாசல் வழியாக அந்தப் பெண்ணும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

“இதென்ன அநியாயம்... தவமே வாழ்வாகக் கொண்ட எனக்கு நரகம். இழிந்த தொழில் செய்த அவளுக்கு சொர்க்கமா?” என்று கத்தினார் முனிவர்.

“முனிவரே... அமைதியாயிரும். பிறரைக் குறை கூறுபவர்கள், அவர்களது நிலை அறியாது பேசுபவர்கள், எவ்வளவு பெரிய தபஸ்வியாயிருந்தாலும், தங்கள் தவ வலிமையை இழந்து, சாதாரணமானவர்களை விட, கீழ்நிலைக்கு போய் விடுவர். அந்தப் பெண்ணோ, இழிந்த இப்படி ஒரு வாழ்வு, இனி வரும் பிறவிகளில் வரக்கூடாதென ஸ்ரீமன் நாராயணனை நினைத்து கண்ணீர் வடித்து, வாழ்நாளெல்லாம் அவர் நினைவாகவே வாழ்ந்தாள். அவளது கோரிக்கை நாராயணனால் ஏற்கப்பட்டு, வைகுண்ட பதவியை அனுபவிக்கச் செல்கிறாள். நீரோ அவள் மனதைக் காயப்படுத்தினீர். பிறர் மனதைக் காயப்படுத்துபவர்களின் கண்களைக் குத்துவது எங்கள் வழக்கம். உமது கண்களும் இப்போது பறிக்கப்படும்...! எனச் சொல்லி அழைத்துச் சென்றனர்.

புரிகிறதா... வெறும் விரதமும், தவமும் சொர்க்கத்தை அடைய உதவாது. பிறர் மீது கொள்ளும் இரக்க சிந்தனையே, சொர்க்க வாழ்வைத் தரும்.

<http://www.dinamalar.com>

The power in a word!

Once a [Saint](#) was giving a lecture on the power of chanting (repeating God's Name). He was saying, "Simply repeating God's Name has the power of taking you to God." As soon as a skeptic in the audience heard this, he stood up and shouted, "That's nonsense! How can repeating a word take us to God? If I keep repeating 'bread, bread, bread,' will that get me a loaf of bread?"

The Saint snapped, "Sit down, you fool!" The man began to tremble with anger and his face turned red. "How dare you speak to me like that?" he cried. "You call yourself a Holy man and yet you go around insulting others! What kind of a person are you?"

"Sir, I am very sorry if I offended you," the Saint said, "But tell me, what are you feeling at this moment?"

"Can't you tell what I am feeling?" the man shouted. "I'm outraged!"

"Oh, sir," said the Saint, "I called you a fool once and it had such an effect on you! When this is the case, why shouldn't The Name of God have the power to make you Godly and pure?"

Moral: Dear friends, this story shows us how powerful God's Name is, and how it can purify us and bring us close to God. So, to become pure hearted and full of God's joy, we can make it a habit to chant His Name every day. We can get into this good habit by chanting for 5-10 minutes before going to bed and first thing after waking up. We can also learn to chant while doing something, such as playing, walking, eating, taking a shower, etc.

From [Hinduism for Kids on the net](#).

By M A Srirajalingam

Birth of Lord Subrahmanya:

Once the horrible demons Tarakasura and his brother Surapadman gained control over the whole Universe by performing severe penance to Lord Shiva. The asura brothers devastated the Earth and tortured the devas as well. The devas knew that a heroic son born out of Shiva alone can destroy the asuras. So they approached Lord Shiva to help them. Lord Shiva opened His Third Eye which gave out six fiery sparks. The sparks were carried by Vayu Deva to Ganga river and there onwards to Saravana Lake. The six sparks became six beautiful babies on six red lotus flowers. The babies were brought up by the local Kartika maidens. So Lord Subrahmanya is also known as Karthikeya. When Goddess Parvathi hugged the babies together, they joined to become one form with six faces and twelve hands. So He also gets the name 'Shanmuga'.

பிஜித் தீவில் முருக வழிபாடு

பிஜி தீவிற்கு இந்தியர்கள் வருகை

முன் ஒரு காலத்தில் பிஜி தீவுகளில் இருந்த கரும்புப் பண்ணைகளில் வேலை செய்ய பல இந்தியர்களை முதன் முதலில் பிஜி தீவிற்கு மேல்நாட்டினர் அழைத்து வந்தார்கள். 1879 ஆம் ஆண்டில் வடக்கு இந்தியப் பகுதியை சேர்ந்தவர்களின் ஒரு தொழிலாளர்களின் குழு, ஒரு கப்பல் மூலம் பிஜி தீவிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். 1903 ஆம் ஆண்டு மூன்று தென் இந்தியர்களை 'எல்பா' என்ற கப்பலில் அழைத்து வந்தார்கள். அவர்களுடன்தான் முதன் முதலில் முருகப் பெருமான் பிஜி தீவிற்கு வந்தார். (அவர்கள் முருக பக்தர்கள் என்பதைக் குறிக்கவே இப்படி எழுதப்பட்டு உள்ளது- சாந்திப்பிரியா).

இந்தியா மற்றும் பிஜி தீவிற்கான தூரம் சுமார் 15,000 கிலோமீட்டர்கள். ஆனால் நம்முடைய மூதையர்கள் தமக்கு வேலை தேவை என்பதற்காக பிஜி தீவு எங்கு உள்ளது என்பதைக் கூட அறிந்து கொள்ளாமல் அங்கு புறப்பட்டு வந்தார்கள். இந்நோனேசியா, பபுவா, புது குயானா மற்றும் ஆஸ்திரேலிய நாடுகளை சுற்றிக் கொண்டு பிஜி தீவிற்கு அவர்கள் வருவதற்கு ஆறு மாத காலம் பிடித்தது. அந்த காலத்தில் காற்றின் துணையை நம்பியே கப்பல்களில் சென்ற கடல் பயணமும் அமைந்து இருந்தது. கப்பலை இயக்கும் எந்திரங்களும் கிடையாது. அப்படி பயணம் செய்து வந்தவர்களின் ஒரு கப்பல் ஒருமுறை கடலின் நடுவில் இருந்த பாறை மீது மோதி உடைந்தது. அதில் பயணம் செய்த யாருமே உயிர் பிழைக்கவில்லை.

ஆலயத் தோற்றம்

அப்படிப்பட்ட ஒரு தொழிலாளியாக வந்த தமிழர் சேலம் ராஜ்பூர் தாலுக்காவில் இருந்த சிங்கராண்டபுரம் கிராமத்தை சேர்ந்தவர். அவர் பெயர் திரு ராமசாமிப் பிள்ளை என்பது . அவர் அங்கு ஐந்து வருட கால ஒப்பந்தத்தில் வந்தார். 1861 ஆம் ஆண்டு அந்த நாட்டில் இருந்த நந்தி எனும் நதிக் கரையில் தனது இஷ்ட தெய்வத்திற்கு ஆலயம் அமைக்க அவருடைய உள்ளுணர்வு தூண்ட அவரால் முருகனுக்கு ஒரு ஆலயம் எழுப்பப்பட்டது. முதலில் அந்த ஆலயம் ஒரு கூறை வீட்டில் கட்டப்பட்டது.

அதன் பின் திரு ராமசாமி பிள்ளை அங்கிருந்த தென் இந்தியர்களிடம் நன்கொடைகள் பெற்று கருங்கல்லினால் கட்டப்பட்ட பெரிய ஆலயமாக அதை மாற்றினார். ஆகவே பெரிய ஆலயமாகப்பட்ட அதன் பெயரே பெரிய ஆலயம் என ஆயிற்று. இன்றளவும் அது தென் கோளப் பகுதியின் பெரிய ஆலயமாகவே உள்ளது.

திரு ராமசாமி பிள்ளை இந்தியாவிற்குத் திரும்பிச் சென்றதும், தனி நபர் ஆலயமாக

The Two Wives of Murugan

According to the legend, Murugan is married to two deities. The first one is Devasana (also called Devayani or Deivanai), the daughter of Lord Indra and his second wife is Valli (she was found in a pit, dug out while gathering the edible tubers of the valli-plant), the daughter of a tribal chief. The two wives of Lord Murugan, namely Devasana and Valli refer to Kriya Shakti and Ichha Shakti, meaning the Power of Action and Power of Will respectively, while Lord Murugan represents Gyana Shakti or the power of Wisdom.

In her previous birth Valli & her sibling Devasana were the daughters of Lord Vishnu & both of them undertook several penance to become the consorts of Lord Murugan, who appeared before them & gave them the boon of the marriage in their next birth. Lord Murugan fulfilled the prayers of both his sincere devotees and demonstrated the power of devotion to the entire world by marrying them both. There is a regular, formal spiritual path prescribed by the Vedas and the other path is the unconventional path characterized by powerful feelings and emotions towards the Lord just leaving aside the mechanic formalities. Devasana and Valli represent these two types of devotion towards the supreme self. Where Valli took the spiritual way, Devasana chose the path of emotions and passion.

இருந்து வந்த அந்த ஆலயத்தை நந்தி பகுதியில் வசித்து வந்த தென் இந்தியர்கள் 'தென் இந்திய சமரச சன்மார்க்க இயக்க சங்கம்' என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதன் பெயரில் ஆலயத்தை விலைக்கு வாங்கினார்கள். தற்போது ஆலய நிர்வாகம் அந்த சங்கத்தின் கையில்தான் உள்ளது.

தைப்பூசத்தில் காவடி எடுத்துச் செல்லும் பக்தர்கள்

தென்காசியில் இருந்து பெரிய கருங்கல்லில் செய்யப்பட்ட முருகன் சிலை ஒன்று 1926 ஆம் ஆண்டு திரு நாயுடு என்பவரால் வரவழைக்கப்பட்டது. 1931 ஆம் ஆண்டில் முருகன், வள்ளி மற்றும் தெய்வானை என்ற மூவரும்

பிஜி ஆலயத்தில் ஒரு சன்னதி

இருந்த பஞ்சலோகச் சிலை ஒன்று திரு யோகம்பரம் ரெட்டி மற்றும் நந்தி விமான தளத்தின் அருகில் குடி இருந்த சில தென் இந்திய பக்தர்களால் வரவழைக்கப்பட்டது. 1970 ஆம் ஆண்டில் டாக்டர் மகாலிங்கம் என்பவரால் முப்பது கருங்கல்லில் செய்யப்பட்ட தெய்வ சிலைகளும், அர்த்த மண்டப நுழை வாயிலை அலங்கரிக்கும் விதத்தில்

இருக்கும்படியான துவாரகாபாலகர் சிலைகளும் அந்த முருகன் ஆலயத்துக்கு அனுப்பப்பட்டன.

திருவிழாக்கள்

அங்கு நடைபெறும் சில திருவிழாக்கள் இவை:

- தை பூசம்
- பங்குனி உத்திரம்
- மாத கார்த்திகை பூஜை
- ஆடிக் கிருத்திகை
- கார்த்திகை தீபம்
- கந்த ஷஷ்டி

இவற்றைத் தவிர சிவராத்திரி, விநாயகர் சதுர்த்தி போன்றவையும் விமர்சயாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

தைபூசம் மற்றும் பங்குனி உத்திரப் பண்டிகைகள் முதலில் இருந்தே கொண்டாடப்பட்டு வந்திருந்தன. பிறும்ம உற்சவமான தை பூச உற்சவம் பத்து நாட்கள் மிக விமர்சயாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. பிஜியின் பல இடங்களில் இருந்தும் அந்த உற்சவங்களில் பங்கு கொள்ள பெருவாரியான மக்கள் வருகின்றனர். அந்த காலங்களில் வாகன வசதிகள் சரியாக இல்லை என்றாலும், நந்தியில் உள்ள அந்த ஆலயத்திற்கு பலர் நடந்தே வந்துள்ளனர்.

பிஜித் தீவு சுமார் முன்னூறுக்கும் மேற்பட்ட தீவுகளை உள்ளடக்கி உள்ளது என்றாலும் அங்குள்ள இரண்டு தீவுகளில்தான் பெரும்பாலான இந்தியர்கள் வசிக்கின்றார்கள். வனுலிவூ என்ற தீவில் உள்ள இந்தியர்கள் படகில்தான் வரவேண்டி இருந்தது என்பதினால் அப்படி வரும் பக்தர்கள் பத்து நாளும் அங்கேயே தங்கி இருந்து விழாவின் நிகழ்ச்சிகள் முடிந்தப் பின்னர்தான் தத்தம் வீடுகளுக்குத் திரும்புவார்கள். அங்கு நடைபெறும் மற்றும் ஒரு முக்கியப் பண்டிகை பங்குனி உத்திரப் பண்டிகை ஆகும். அது மூன்று முதல் ஐந்து நாட்கள் நடைபெறும். அவரவர்களின் பிரார்த்தனைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள அங்குள்ள தென் இந்திய மக்கள் தைபூசம் மற்றும் பங்குனி உத்திரப் பண்டிகைகளை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்

காத்திருக்கின்றார்கள்.

பிஜியில் இருந்து அமேரிக்கா, இங்கிலாந்து, கனடா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்து போன தொழிலாளிகள் மற்றும் பிற வேலை செய்பவர்கள் கூட காவடி மற்றும் பால் குடங்களை எடுக்க அந்த திருவிழாக் காலத்தில் அங்கு வருகிறார்கள். 1920 ஆம் ஆண்டு திரு அம்பு நாயர் என்பவர்தான் முதன் முதலில் காவடி எடுத்தார்.

அவர் ஒரு காவடியை சுமந்து கொண்டு சுமார் 90 கிலோ மீட்டர் தொலைவை நடந்தே கடந்தார். இந்த நிகழ்ச்சி மூலம் முருக பக்தி அங்கு எந்த அளவில் இருந்துள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

திருவிழாக் காலங்களில் அங்கு வரும் பக்தர்களுக்கு மூன்று வேளையும் கட்டணம் இல்லாமல் உணவு வழங்கப்படுகின்றது. வெளிநாட்டில் உள்ள பக்தர்கள் முருகனுக்கு தங்களால் முடிந்த காணிக்கைகளை தம்முடைய உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்கள் மூலம் அனுப்புகிறார்கள்.

காவடி எடுக்கையில் தங்களது உடம்புகளில் வேல்களை குத்திக் கொண்டும், சின்ன அளவிலான ரதம் மற்றும் தேர்களை தமது உடம்புகளில் குத்திக் கொண்ட கொக்கிகள் மூலம் இழுத்துக் கொண்டு செல்வார்கள். தைபூசம் மற்றும் பங்குனி உத்திரப் பண்டிகைகள் கொண்டாடப்படுகையில் உற்சவ மூர்த்தி மற்றும் வள்ளி, தெய்வானை போன்றவர்களை நகர் முழுவதும் தேரில் ஏற்றி ஊர்வலமாக எடுத்து வருவார்கள். பக்தர்கள் பவனி வரும் உற்சவ மூர்த்திகள் தமது வீடுகளின் முன்னால் வந்து காணிக்கையாய் பெற்றுச் செல்வதை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கி காத்திருப்பார்கள். ஏதாவது தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் ஊர்வலம் நடைபெற முடியாமல் போனால் பக்தர்கள் பெருமளவு ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள்.

அநேகமாக 1940 ஆம் ஆண்டு முதல்தான் திருவண்ணாமலையை சேர்ந்த திரு ஆறுமுக உடையார் என்பவரால் கார்த்திகை தீபத் திருவிழா கொண்டாடப்படத் துவங்கி இருக்க வேண்டும். அவர் துவக்கி வைத்த அந்த விழா அவருடைய வம்சாவளியினரால் இன்றும் அவர்களுடைய குலதெய்வ வழிபாட்டு விழாவாக நடைபெற்று வருகின்றது.

1956 ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் இருந்து வந்த திரு நாயுடு என்பவரால் கந்தர் ஷஷ்டி விழா துவக்கப்பட்டது. அதுவரை அந்த ஆலயத்தில் இருந்த முருகனுக்கு எந்த விதமான வாகனமோ, வேல் போன்ற ஆயுதமோ இருந்ததில்லை. வாகன வசதிகள் பெருகிவிட்டதினால் தற்போது விழாக் காலங்களில் பெருமளவில் பக்தர்கள் அங்கு வருகிறார்கள்.

பிஜி தீவில் மற்ற இடங்களில் உள்ள முருகன் ஆலயங்கள்

நந்தியில்தான் முருகனுடைய மிகப் பழைய மற்றும் மிகப் பெரிய ஆலயம் உள்ளது என்றாலும் அதைத் தவிர பிஜி தீவின் தாகி தாகி, கோரோனுபு மற்றும் நவுவா போன்ற இடங்களிலும் முருகனுக்கு தனி நபர்களினால் கட்டப்பட்டுள்ள ஆலயங்கள் உள்ளன. அங்கெல்லாம் செல்லும்போது நம்மை அறியாமலேயே தெய்வீக அதிர்வலைகள் நம்மை சூழ்வதை உணர முடிகின்றது.

தமிழ் குழந்தைகளின் பெயர்கள்

முன் காலத்தில் பிஜியில் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு முக்கியமாக ஆண் குழந்தைகளுக்கு முருகன், சுப்பிரமணியன், ஷண்முகன், சின்னசாமி, வேலாயுதம், துரைசாமி, குமாரசாமி, குப்புசாமி மற்றும் பொன்னுசாமி போன்றப் பெயர்களை வைப்பது உண்டு. பெண் குழந்தைகளுக்கு வள்ளி மற்றும் தெய்வானை போன்றப் பெயர்களை வைப்பது உண்டு. இப்படி எல்லாம் பெயர்களை வைப்பது அவர்கள் முருகன் மீது கொண்டிருந்த பக்தியினால்தான். ஆனால் தற்போது இப்படிப்பட்ட பெயர்களை வைப்பது அபூர்வமாகி விட்டது.

Periya Kovil: Śrī Siva Subramaniya Temple - Nadi, Fiji

ஏன் எனில் அங்குள்ள தமிழர்களுக்கு இந்தி மொழி மீதும், இந்தி திரைப் படங்கள் மீதும் மோகம் அதிகமாகி விட தமிழ் மொழியைக் கூட மறக்கும் அளவிற்குச் அவர்கள் சென்று விட்டார்கள். தற்போது பிஜி தீவுகளில் உள்ள தமிழர்கள் கூட இந்தியில் பேசுவதையே விரும்புகிறார்கள். பிஜியில் முருகனைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் சில புத்தகங்கள் வெளியாகி உள்ளன. தமிழ் நாட்டில் இருந்தும் தமிழ் புத்தகங்கள் வருகின்றன.

"Murugan Worship in Fiji" from the net.

By M A Srirajalingam

காத்திரு காலம் கனியட்டும்!

பரமாச்சாரியாரை தேடி வந்தான் இளைஞன் ஒருவன். "சுவாமி... நீங்களே என் குரு. உங்களிடம் மந்திர உபதேசம் பெற வந்திருக்கிறேன்" என்றான். சுவாமிகள், "எத்தனையோ பேர் என்னை குரு என்கிறார்கள்" என்று சொல்லி சிரித்தார். இளைஞன் பிடிவாதமாக, "மற்றவர்களும் நானும் ஒன்றல்ல; உண்மையில் நீங்கள் தான் என் குரு. இன்று நீங்கள் 'ஸ்ரீவித்யா ஷோடசி மந்திரத்தை' எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும். சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பது உங்கள் கடமையல்லவா?" என்றான்

எப்படியாவது சுவாமிகள் சம்மதிக்க

வேண்டும் என்னும் உறுதி அவனது குரலில் வெளிப்பட்டது.

சுவாமிகள் உற்று பார்த்த போது, ஆன்மிகத்தில் இன்னும் அவன் ஆரம்ப நிலையை கடக்கவில்லை என்பதால், ஸ்ரீவித்யா உபாசனைக்கு அவசியமில்லை என்பது புரிந்தது.

"மந்திரோபதேசம் இருக்கட்டும்; அது பற்றி பிறகு பேசுவோம். இப்போது

ஆன்மிகரீதியாக என்ன செய்கிறாய்?" என கேட்டார்.

"தினமும் சவுந்தர்ய லஹரி, திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, விஷ்ணுசகஸ்ரநாமம் பாராயணம் செய்கிறேன்"

"அதையே இன்னும் சில காலம் அக்கறையுடன் செய்து வா"

"இன்று நீங்கள் மந்திர உபதேசம் செய்யாவிட்டால், இங்கிருந்து போகமாட்டேன்"

"உன் வயது என்ன"

"23"

"உன் தாயார் உனக்கு சாப்பாடு கொடுக்கிறாளா? இல்லை பால் தருகிறாளா?"

திகைப்புடன் அவன், "சாப்பாடு தான்... கூட்டு, குழம்பு, ரசம், மோர் எல்லாம் தான் சாப்பிடுகிறேன்"

"நீ ஆறுமாத குழந்தையாக இருந்தபோது அவள் சாப்பாடு கொடுத்தாளா?"

"அது எப்படி முடியும்? அப்போது பால் தான் கொடுத்தார்"

"அது மாதிரி தான் ஆன்மிகமும். நீ ஆன்மிகத்தில் இப்போது ஆறுமாத குழந்தை. நீ இப்போது செய்வதை தொடர்ந்து செய்து வா. திட உணவுக்குரிய பக்குவத்தை வயிறு அடைவது மாதிரி; உன் மனதிற்கு பக்குவம் வேண்டும். அதுவரை காத்திரு... காலம் கனியும் போது உனக்கான குருவை, கடவுளே அனுப்புவார். நீ கேட்ட மந்திர உபதேசம் அப்போது கிடைக்கும்" என்றார். சுவாமிகளின் விளக்கம் கேட்டதும் ஆன்மிகத்தில் மனப்பக்குவத்திற்கும் ஏற்ப படிநிலைகள் உண்டு என்பது புரிந்தது. மனநிறைவுடன் வணங்கி விட்டு புறப்பட்டான்.

நீங்க பாலா? தண்ணீரா?

நட்பின் இலக்கணம் குறித்து விளக்க ஆரம்பித்தார் குரு, "சீடர்களே... உங்கள் இளமைக்கால நட்பு முக்கியமானது. ஏனென்றால் அப்போது உங்களுக்கு கிடைக்கும் நண்பர்களை பொறுத்தே எதிர்கால வாழ்வு அமையும்." என்றார்.

இதை கேட்டதும் ஒரு சீடனுக்கு சந்தேகம் வந்தது, "குருவே, நல்லவர்களுடன் சேரும் போது தீயவனும் நல்லவனாகிறான். ஆனால் தீயவர்களுடன் சேரும் போது மட்டும், நல்லவனும் கெடுகிறானே... ஏன்?" என்றான்.

குரு சிரித்தபடியே, "ஒரு அண்டா நிறைய தண்ணீர் இருக்கிறது என்று வைத்து கொள். அதில் ஒரு குவளை பால் ஊற்றினால் என்னாகும்?"

சீடன் யோசித்தபடி, "தண்ணீரோடு பால் கலந்து தன் நிலையை இழந்து விடும்"

"சரி... அதே சமயத்தில் ஒரு அண்டா பாலில் ஒரு குவளை தண்ணீரை சேர்த்தால்....?"

"அது பாலின் தன்மையை பெற்று விடும்"

"மிகச்சரி. அதுபோலவே நட்பும். தீயவர்களிடம் பழகும் நல்லவன் கெட்டுப் போவான்.

ஆனால் நல்லவர்களிடம் பழகும் தீயவன் நல்லவன் ஆவான். எனவே நட்பு கொள்ளும் முன், அவர்களின் குணம் பற்றி தெரிந்து பழக வேண்டும்" என்றார் குருநாதர்.

From dinamalar.com

By M A Srirajalingam

Gurupadesh

Once, there was a disciple who used to go his [Guru](#) (spiritual Master) everyday and say, "Master, please give me Gurupadesh (Spiritual wisdom)." However, the Guru used to tell him, "Come tomorrow." When he went back the next day, the Guru again used to say to him, "Come tomorrow." This went on for ten days and then finally, the disciple said to his Guru, "O Guruji, please give me spiritual wisdom now!" That time, the Guru said to him, "Come alone, why do you bring so many people with you?" The disciple was surprised to hear this because he always used to go to his Guru all alone. The same thing happened on second and third day. Finally, the disciple gathered courage and asked his Guru, "Guruji, why do you always tell me that I bring many people with me, although I always come alone?" The Guru replied, "My dear, do you know how many thoughts there are in your mind? There are thoughts of lust, anger, greed, fascination, haughtiness, jealousy, hypocrisy" Samarth has said that worldly life itself is the sixth enemy, but we have tightly embraced the domestic life.

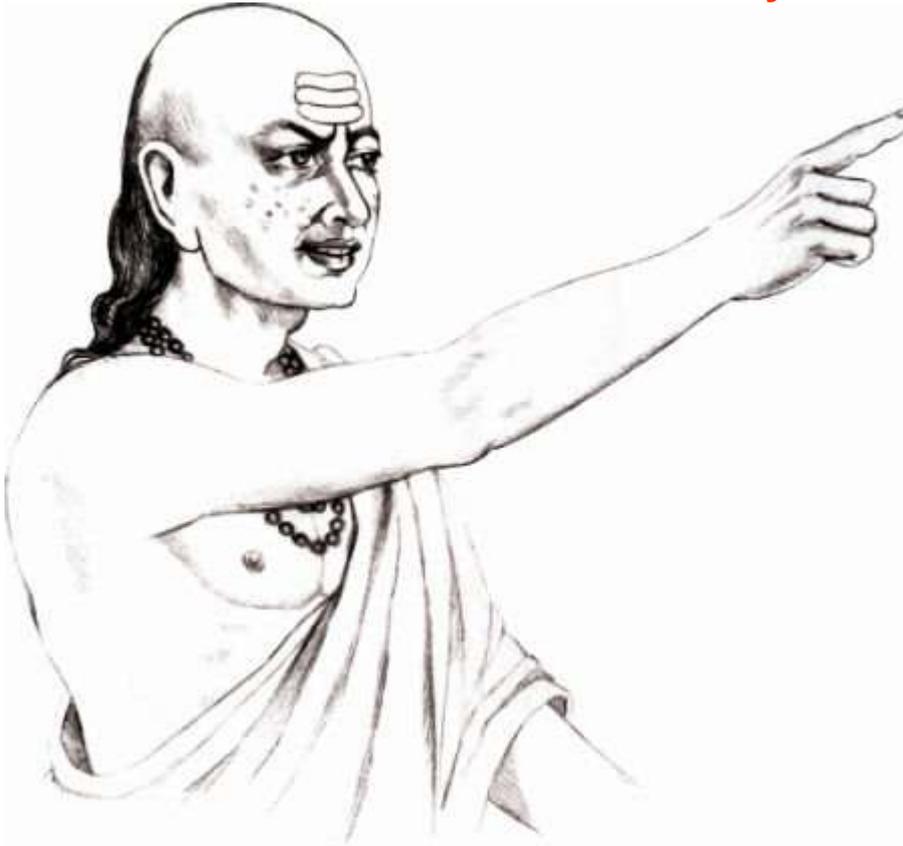
Then the disciple realised that he should wipe out all these thoughts from his mind, only then will his Guru give him spiritual wisdom !

The moral here is that our mind should become pure. Only then will we understand the meaning of pious conduct and good behaviour. When our deeds will be pious, the fruit of Moksha (Final liberation) is inevitable !

From *Hinduism For Kids*

By *M. A. Srirajalingam*

Chanakya

Once, a Chinese traveller came to meet Kautilya (Chanakya). It was dusk and darkness had just started to set in. When the traveller entered Chanakya's room, he saw that Chanakya was busy writing some important papers under the lighting of an oil lamp. You know that there were no bulbs or tube lights in those days, since there was no electricity. So, in those days people used to light oil lamps. Chanakya smilingly welcomed his guest and asked him to sit. He then quickly completed the work that he was doing.

But do you know what did he do on completing his writing work? He extinguished the oil lamp under which he was writing and lit another lamp. The Chinese traveller was surprised to see this. He thought that maybe this was a custom followed by Indians when a guest arrives at their home. He asked Chanakya, "Is this a custom in India, when a [guest](#) arrives at your house? I mean, extinguishing one lamp and lighting the other?" Chanakya replied, "No my dear friend. There is no such custom. Actually, when you entered, I was working. It was an official work, pertaining to my empire, my nation. The oil filled in that lamp has been bought from the money from the National treasury. Now, I am talking to you. This is a personal and friendly conversation, not related to my nation; so I cannot use that lamp now,

as it will lead to wastage of the money of the national treasury. Hence, I extinguished that lamp and lit this other lamp, since the oil in this lamp has been bought from my personal money."

It is amazing to see how principled our Acharyas' (spiritual leaders) were. On seeing such high moral standards of our ancient spiritual leaders, sometimes it feels that we should try to emulate them, at least a little. They had such pure behaviour, pure conduct, pure mind and a pure conscience ! Just ask yourself, what honorary title should we give to such men? They had reached such a high intellectual level ! When will we learn to be like them? Actually, our current political leaders should learn from them; but unfortunately, no one is ready to learn.

Valli Marries the God of the Mountain

An oral tradition from Sri Lanka

You might as well know from the start - this is a girl's story. The girl, **Valli Amma**, was a princess of sorts - a stone-age jungle princess who grew up among the prehistoric hunting people of the island now called **Ceylon** or **Sri Lanka**. Mind you, this happened many thousands of years ago at a time when Sri Lanka was still connected to India by a land bridge.

Valli, who was only twelve years old at the time, had her heart set on **Kande Yaka**, the age-old hunting **God of the Kataragama Mountain** whose power and wisdom - they say - was beyond human understanding. The Spirit of the Mountain was so touched by Valli's innocent love that he came down to earth in disguise to touch her in return - but she wouldn't let him! Of course, they both fell in love at last, and their love story still continues to this day in far-off Sri Lanka.

Here are the details:

In the Indian Ocean not far from India lies a teardrop-shaped jewel of a tropical island called **Lanka**. Many thousands of years ago - nobody knows for certain when - Stone Age people of ancient India walked to Lanka across a narrow bridge of land, called Adam's Bridge, and populated this island of paradise. Their descendants today call themselves *Wanniya-laeto* or 'inhabitants of the forest.' But most Sri Lankans call them *Veddas*, meaning hunters.

Veddas believed that the spirit of a great hunter lived upon a remote mountain peak within sight of the Indian Ocean. Kande Yaka, the Great Mountain-Spirit and Hunter-God, was the Vedda people's greatest friend and guardian spirit, then even as he still is today. No successful hunt began without Vedda hunters first dancing

themselves into a trance-frenzy in which Kande Yaka spoke through them, telling them where to hunt and how to survive happily. But the Vedda people also knew that Kande Yaka was easily angered, so all regarded him with a mixture of love, respect, and fear.

Now Veddas are a people who are accustomed to marvelous occurrences. So when Nambi, the chief of the Kataragama Veddas, and his wife one day discovered a baby girl in the jungle, they were overjoyed because they had been praying for a daughter, and yet nobody considered it a miracle. They called her **Valli**, meaning 'Sweet Potato,' because they found her in a patch of yam or valli creepers. Some say her real mother was a red deer, so perhaps Valli also had reddish hair and wide innocent eyes of a doe. Others say that since Nambi was the Veddas' chief, therefore Valli was a Vedda princess. But all agree that Valli was the sweetest child anyone had ever seen, and everyone adored her.

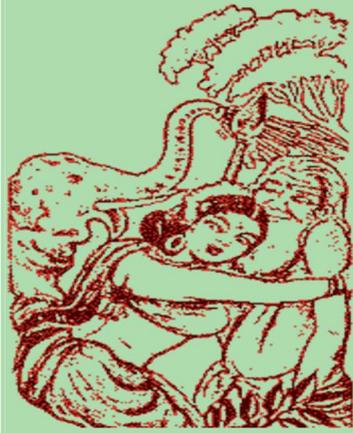
Valli's girlfriends loved her too, but they couldn't help but tease her about the peculiar vow or promise she had made. Valli was twelve years old and her girlfriends were always talking about brave, handsome Vedda boys who were already hunters themselves. But Valli had vowed to herself - and to Kande Yaka - that she would only accept Kande Yaka and no one else as her life companion. All the other Vedda girls laughed and teased Valli for vowing to marry a god whom no one had seen.

But Kande Yaka had been watching all his Vedda people - including Valli - with great interest all this time. The hunter-god of the Mountain was as old as the mountain itself, but as a spirit he was also young just like Valli. Before long, the ever-youthful Kande Yaka felt so attracted to Valli that he decided to come down from his mountain and meet her.

At the time, Valli's family had cleared a small patch in the jungle near Kataragama Peak and were growing millet there. But someone had to stand guard against parrots and other birds that came to eat the millet. Valli, who grew up in the jungle, was not afraid of being alone, so her father sent her to guard the field while he and Valli's brothers went hunting with bow and arrows. Day and night Valli's sweet voice could be heard as she sang to the birds and animals, warning them to keep away and twirling a sling that she used to fling stones if they ignored her and tried to eat the tender millet.

Kande Yaka could see that this was his chance to meet Valli alone face-to-face. So just like you or I would put on a fresh change of clothes, Kande Yaka put on the human form of a handsome young hunter. He figured this would be the best way to impress her. Pretending to be tracking a deer, he strolled out of the forest and into the millet field.

Of course, Valli could not recognize the handsome stranger. "Hey, get out of here fast and don't come back!" she yelled, adding "Who do you think you are?" Poor Kande Yaka was just about to apologize and retreat back into the forest when suddenly there was the sound of drums - Nambi and his hunters were bringing Valli some mangoes and honey to eat.

The moment Valli looked away, Kande Yaka turned himself into a tree. As soon as the hunters left, the god reappeared in human form and confessed his love for her. Valli was shocked and angry, and told the stranger to beware or her brothers would come back and go wild if they saw him there alone with her.

Just at that moment there was the sound of footsteps and they knew that Valli's family was coming back. In the blink of an eye, Kande Yaka changed himself into an old man with long gray beard bent over with age. Valli's family paid their respects to the kind old man and suggested that Valli would be good company for the old

man as long as he stayed.

As soon as the hunting party left, the old man told Valli that he was hungry, so she gave him some millet flour mixed with honey. This only made him thirsty, so she took him to a stream and gave him water to drink. Then he told her: "Now that you have satisfied my hunger and thirst, do satisfy my love for you."

This was too much for Valli - so she gave the strange old man a piece of her mind and was about to start back to the clearing. Kande Yaka mentally asked his brother the **elephant-god Ganesha** for assistance. Instantly from out of the jungle from behind Valli came Ganesha in the form of a wild trumpeting elephant. Valli got the fright of her life, rushed back into the arms of the old man and begged him to save her.

"I'll save you," he said, "but on one condition. You must marry me."

There was no time to argue, so Valli agreed. No sooner did Valli agree to the stranger's condition than he revealed himself as Kande Yaka, seated on a peacock and surrounded by dazzling light. Valli was thrilled to see that it was her beloved god and after that they were never apart.

Never, except the time of harvesting the millet approached, and her family called Valli back to their tribal hamlet. Kande Yaka was awfully upset when he came to the clearing and could not find Valli. So late at night he slipped into the hamlet and together they ran away.

At that moment, Murugan invoked the help of his brother Vināyaka who appeared behind Valli in the shape of a frightening elephant. The terror-stricken girl rushed into the arms of the Saiva ascetic for protection. Painting from [Tiruttani Devasthanam](#).

When Vedda chief Nambi woke up in the morning, he figured out that Valli had run away with the old man and was furious. He organized a search party and set to get revenge. When they found them, they released a volley of arrows, but instead of killing the mysterious old man, the Veddas all fell dead instead.

Valli was stricken with grief to see her relatives dead. Seeing her grief, Kande Yaka told her to revive them to life, which she did simply by touching them. The Veddas at once realized that Valli's friend was the great God of the Mountain himself, and they all fell down to worship him.

Valli's parents gave their consent for the couple to be married and the whole village rejoiced. Since that time long ago, Valli and Kande Yaka have never left Kataragama and never died, either. And they still have fun like other children, playing hide-and-seek with each other and with their devotees, who come in search of them from all over the island and even from far, far away. And if you don't believe it, you can go to Kataragama and find out for yourself.

This story was published in *Asian Tales and Tellers* by August House Publishers in 1998.

[Kataragama: Dambana Veddas](#)

Sri Selva Vinayakar Koyil

Opening Hours

Week Days Mornings: 7.00 am To 11.00 am

Week Ends & Public Holidays Mornings: 7.00 am To 1.00 pm

All Afternoons: 5.00 pm To 8.30 pm

PUJA TIMES

WEEKDAYS: 9.00 am and 7.30 pm

WEEKENDS: 9.00 am and 6.00 pm

Those who wish to provide relevant articles in TAMIL or ENGLISH for publication in Koyil Mani please contact M A Srirajalingam on (07) 3715 8278 or Mr T. Sivanathan (07) 3372 6128 or any of the committee members. Articles in Simple Language would be given preference. Hindu Ahlaya Sangam Management Committee reserves the rights to accept, refuse or edit the material provided for publication.

For any information on Temple matters please contact **Surendra** on (07) 3376 6880 URL: <http://www.sriselvavinayakar.org> | Email: ssvkbribsbane@gmail.com | Phone: +61 7 5547 7302

Subscribe to Email Newsletters, follow us on facebook & twitter